

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem, v právní věci

žalobce: **Ing. J. V.**

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963**
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 6. 6. 2023, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 6. 6. 2023, č. j. X
se pro vady řízení ruší a věc se vrací k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 14. 2., 2023, č. j. X, kterým byl žalobci podle ustanovení § 38a zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) a s přihlédnutím k článku 13 a článku 14 odst. 2 Smlouvy mezi Českou republikou a Austrálií o sociálním zabezpečení č. 58/2011

Sb.m.s. přiznán od 12. 5. 2021 český invalidní důchod pro invaliditu II. stupně ve výši konkrétně uvedené v žalovaném rozhodnutí.

2. Žalobce uplatnil v žalobě v podstatě jeden žalobní bod, který obsahuje námitky týkající se tvrzení žalobce o tom, že mu nebyla započítána produktivní doba v Austrálii v období od 3. 7. 2005 do 30. 11. 2015, což znamená i „*vypočítání nové výše II. stupně invalidního důchodu*“. Žalobce tvrdil, že v Austrálii si dne 7. 3. 2005 zřídil fond HOST PLUS, který jako společnost mu spravoval sociální a důchodové pojištění, přičemž „*vládou Austrálie je uzákoněno, že každý zaměstnavatel musí povinně za svého zaměstnance platit důchodové a sociální pojištění ve výši 9,25 % z každého vydělaného dolaru. Pokud nemá vybrán tento fond či jiný vládou stanovený, nebudete moci obdržet mzdu. Je to tedy zákonem stanovená podmínka, a tudíž z toho vyplývá, že jsem od 3. 7. 2005 legálně pracoval na území Austrálie a splňoval podmínku produktivního věku a platil sociální a důchodové pojištění z mého tehdejšího pracovního poměru. Je to naprosto logické, protože jinak by mi nebylo umožněno udělení trvalého pobytu v roce 2013*“. K tomu žalobce zdůraznil, že pro udělení trvalého pobytu se v Austrálii vyžaduje, aby byly splněny imigrační kritéria, což znamená i výkon legální práce, studium, jazykové testy, odvedené daně, nulový trestní rejstřík atd. Žalobce tedy musel po celou dobu, tj. od 3. 7. 2005 do 30. 6. 2013, řádně pracovat a splňovat tyto velice tvrdé imigrační podmínky pro trvalý pobyt. Žalovaná se odvolává pouze na australského nositele pojištění, ale ten potvrdil pouze trvalý pobyt, z čehož si mylně žalovaná vyvodila, že žalobce pracoval v Austrálii pouze od data udělení trvalého pobytu. Žalobce v žalobě tvrdil, že žalované poskytl informace o tom, že v Austrálii byl registrován od 3. 7. 2005 u společnosti HOST PLUS vládou garantovaným australským fondem pro důchodové a sociální pojištění a z historie bude zřejmé, od kdy zaměstnavatel pojištění za žalobce posílal. Žalobce poté popsal jednání s žalovanou v průběhu správního řízení, přičemž zdůraznil, že opakovaně zdůrazňoval, že žalovaná si musí vyžádat informace o pracovní historii žalobce, tedy musí kontaktovat australského nositele pojištění, tj. společnost HOST PLUS. Žalobce dále tvrdil, že společnost HOST PLUS několikrát telefonicky kontaktoval, kdy mu bylo sděleno, že výpisy z účtu, kde jsou vidět odvody, jsou pro jednotlivce uchovávány pouze 10 let zpětně, tj. do roku 2011 a 2012 a že o dlouhodobější výpisy musí být požádáno oficiální cestou. Žalovaná si tak na základě mezinárodní smlouvy mohla vyžádat dokumenty od roku 2005, v rámci, kterých bude průkazné, že žalobce v Austrálii legálně pracoval od července 2005 a zaměstnavatel za něj platil oněch 9,25 % z každého vydělaného dolaru. Skutečnost, že žalobci měla být započítána i pracovní doba od 3. 7. 2005, si žalovaná mohla ověřit i kontaktováním Australského daňového úřadu, kde byl žalobce evidován a platil daně od roku 2005. Žalobce odkázal i na jím doložené přílohy, ze kterých vyplývá, že měl podepsané pracovní smlouvy před rokem 2013. Žalobce navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení.
3. Ve vyjádření k žalobě žalovaná odkázala na obsah žalovaného rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu zamítl.
4. Krajský soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
5. Mezi účastníky není sporu o tom, že žalovaná při rozhodování o přiznání invalidního důchodu, a při výpočtu výše důchodu vycházela mimo jiné i ze skutečnosti, že žalobce pobýval na území České republiky i na území Austrálie. Žalovaná vycházela nejenom z české

doby pojištění, ale i australské dobu pobytu, tedy žalovaná vycházela i ze Smlouvy mezi Českou republikou a Austrálií o sociálním zabezpečení, vyhlášené sdělením Ministerstva zahraničních věcí pod číslem 58/2011 Sb.m.s., která upravuje vztahy mezi Českou republikou a Austrálií jako smluvními státy a týká se sociálních dávek a pojištění (dále jen „smlouva č. 58/2011 Sb.m.s.“). Mezi účastníky však vznikl spor, který se týká započtení doby pojištění žalobce v Austrálii, když žalovaná vycházela z údajů obsažených ve formuláři vyplněné Australským nositelem pojištění ze dne 3. 8. 2022, který potvrdil žalobci řízení dobu pobytu v Austrálii v produktivním věku jen v období 1. 7. 2013 – 30. 11. 2015, přičemž žalobce již ve správním řízení tvrdil, že mu měla být započtena doba pojištění v Australském důchodovém pojištění od 3. 7. 2005 do 30. 11. 2015, tedy že žalovaná pominula skutečnost, že žalobce pracoval v Austrálii a podílel se na australském důchodovém systému, tedy plnil dobu pobytu v Austrálii v produktivním věku (článek 1 bod 1 písm. f) smlouvy č. 58/2011 Sb.m.s.) nejen od 1. 7. 2013 do 30. 11. 2015, ale i od 3. 7. 2005 do 30. 6. 2013.

6. Podle článku 13 bodu 1 smlouvy č. 58/2011 Sb.m.s., pokud osoba nezíská nárok na dávku z důvodu nedostatečné doby pojištění podle právních předpisů České republiky, nárok na dávku této osobě se stanoví součtem těchto dob pojištění s dobami pobytu v Austrálii v produktivním věku za předpokladu, že se tyto doby nepřekrývají. Podle článku 1 bodu 1 písm. f) smlouvy č. 58/2011 Sb.m.s. „doba pobytu v Austrálii v produktivním věku“ znamená dobu vymezenou tak právními předpisy Austrálie, ale nezahrnující žádnou dobu považovanou podle článku 11 za dobu, kdy osoba měla bydliště v Austrálii.
7. Podle článku 19 smlouvy č. 58/2011 Sb.m.s. příslušné úřady a příslušné instituce odpovědné za provádění této smlouvy, v rozsahu povoleném jejich národními zákony:
 - a) vzájemně se sdělují veškeré informace nezbytné pro provádění této smlouvy nebo právních předpisů České republiky nebo práva sociálního zabezpečení Austrálie;
 - b) poskytují si vzájemnou pomoc, včetně nezbytných oznámení ohledně přiznání nebo výplaty dávky podle této smlouvy nebo podle právních předpisů, na které se tato smlouva vztahuje tak, jako by prováděly vlastní právní předpisy; a
 - c) vzájemně si v nejkratší možné době vyměňují veškeré informace o jimi přijatých opatřeních pro provádění této smlouvy nebo o změnách v jejích příslušných právních předpisech v míře, jaké se tyto změny dotýkají provádění této smlouvy.
8. Jak vyplývá ze správních spisů a ostatně i z žalovaného rozhodnutí, žalobce uplatnil námitky obsažené v žalobě i v odvolání, tedy tvrdil, že mu měla být započtena doba pojištění v australském důchodovém pojištění na rozdíl od žalovaného rozhodnutí i od 3. 7. 2005 do 30. 6. 2013. Žalovaný k tomu uvedl v žalovaném rozhodnutí, že vycházel z údajů obsažených ve formuláři, přiloženém australským nositelem pojištění, který potvrdil žalobci dobu pobytu v Austrálii v produktivním věku jen v období od 1. 7. 2013 -30. 11. 2015, přičemž žalobci bylo uděleno trvalé vízum od 1. 7. 2013, kdy mu začal australský pracovní pobyt. Zároveň žalovaná uvedla, že „pokud účastník řízení australskému nositeli pojištění sdělí, že doby pobytu jsou odlišné a poskytne důkaz, mohou být jeho doby pobytu přezkoumány“. Zároveň žalovaná doporučila v žalovaném rozhodnutí žalobci, aby pokud australská doba pobytu v produktivním věku, není potvrzena ve správném období „je třeba, aby se účastník řízení obrátil přímo na australského nositele pojištění a doložil svá tvrzení, a aby australský nositel pojištění potvrzenou dobu pobytu mohl přezkoumat.“. Žalobce v žalobě tvrdí a dokládá to i podklady (tj. potvrzení společnosti HOST PLUS, pracovní smlouvy atd.), že

australského nositele pojištění (společnost HOST PLUS) kontaktoval, avšak bylo mu sděleno, že výpisy z účtu, kterými by bylo možné prokázat existenci jeho doby pobytu v Austrálii v produktivním věku, kdy byl součástí australského systému důchodového pojištění, tedy že v Austrálii legálně pracoval od července 2005 a zaměstnavatel za něj platil i důchodové a sociální pojištění ve výši 9,25% z každého vydělaného dolaru, jsou uchovávány pouze 10 let zpět, tj. do roku 2011 a roku 2012 a že o dlouhodobější výpisy musí být požádáno oficiální cestou. Žalovaná toto tvrzení žalobce nijak nezpochybnila, přičemž soud vycházel ze skutečnosti, že i s žalobcem doložených příloh vyplývají indicie o tom, že je třeba k tomuto tvrzení žalobce přihlídnout s tím, že nelze po žalobci vzhledem k výše uvedeným skutečnostem nadále požadovat, aby on sám australskému nositeli pojištění sděloval, že doby pobytu jsou odlišné a poskytoval k tomu on sám důkaz. Mimo jiné s žalobcem předložených příloh, zejména od společnosti HOST PLUS, vyplývají indicie o tom, že je třeba vyžádat od této společnosti informace o pracovní historii žalobce od doby 3. 7. 2005 do 30. 6. 2013, když podle jeho tvrzení o takové dlouhodobé výpisy musí být požádáno oficiální cestou, což žalobce zjistil z informace této společnosti na základě telefonického kontaktu v roce 2021, jak tvrdí v žalobě.

9. Krajský soud tak dospěl k závěru, že skutkový stav, který vzala žalovaná za základ rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění, a byl tak dán důvod pro zrušení žalovaného rozhodnutí pro tuto vadu řízení (§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.).
10. V dalším řízení si tedy žalovaná postupem dle smlouvy č. 58/2011 Sb.m.s. vyžádá informaci od uvedené společnosti HOST PLUS, přičemž bude vycházet i z podkladů přiložených žalobcem, které se týkají této společnosti za účelem doplnění skutkového stavu o podklad týkající se potvrzení či zpochybnění nebo vyvrácení tvrzení žalobce o tom, že při výpočtu invalidního důchodu mu měla být započtena nejen doba od 1. 7. 2013 do 30. 11. 2015 jako doba pobytu v Austrálii v produktivním věku, ale i doba od 3. 7. 2005 do 30. 6. 2013, jak tvrdil v průběhu správního řízení a potažmo i v žalobě.
11. Protože žaloba byla důvodná, krajský soud zrušil žalovaného rozhodnutí pro výše uvedenou vadu a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s.ř.s.).
12. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšnému žalobci nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady řízení a neúspěšný žalovaný neměl právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 11. dubna 2024

JUDr. Jan Dvořák v. r.
samosoudce